

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho

Partizánske-mesto

XVI. ročník

číslo 8/2018

Modlite sa každý deň ruženec,
aby ste vyprosili svetu mier.

Panna Mária vo Fatime

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Posvätno existuje
strana 3

Týka sa nás

August a september v
živote kresťanských
seniorov
strana 4-5

Aktuálne

Ružencovej Panny
Márie
strana 6-7

Príšla jeseň a s ňou
mesiac október -
Mesiac úcty k starším
strana 8

Zaujalo nás

Povedali o ruženci
strana 9

Týka sa nás

Sýrska vizionárka
Myrna Mazzour v
Novákoch
strana 10-11

Zaujalo nás

Z listu kardinála
Tettamanziho
rodinám
strana 11-14

Farská kronika

od 16.8. do 26.9.2018

Do nášho cirkevného spoločenstva
sa sviatosťou krstu začlenili:

Matúš Berešík
Tamar Ben-Nun
Marián Súlovský
Veronika Rihárová
Šimon Kubaček
Sofia Helebrandová
Martin Matúš Rác
Peter Pihík
Sofia Vancelová
Jacob Mario Zorko-Heltko
Ján Káčer
Radovan Duchovič
Linda Vargová
Matej Mydlíar
Tomáš Boldiš

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Ivan Farkaš, 40 r.
Július Uhlár, 76 r.
Terézia Igazová, 86 r.
František Kajanovič, 77 r.
Eva Košťanyová, 47 r.
Jolana Kopecká, 89 r.
Jolana Cvopová, 79 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Marques Pereira a Zuzana Grmanová
Raul Rodriguez a Martina Kluková
Adam Predáč a Barbora Krátká
Peter Ďurinák a Zuzana Máriková
Mariusz Anjelak a Libuša Chalmovanská
Michal Vlčko a Simona Beňovičová
Ján Rosa a Simona Hudoková

Pozvánka na 12. púť ružencových bratstiev

Pozývame Vás na púť ružencových bratstiev do Národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie - Patrónky Slovenska v Šaštíne, ktorá sa uskutoční 6.10.2018 (sobota). Pre pútnikov je pripravený bohatý duchovný program s témou *Ježišov krst v Jordáne*. Vyvrcholí slávnostnou sv. omšou o 12,00 hod., ktorú celebruje Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský biskup.

Pozvánka do Skačian

Pozývame všetkých veriacich do neďalekých Skačian na výstavu z darov plodov zeme *Poďakovanie za úrodu* do rímskokatolíckeho kostola v Skačanoch. Výstava sypaných obrazov s témou rodiny bude sprístupnená pred každou sv. omšou v mesiaci október. Nenechajte si ujsť krásne diela zrodené zo šikovných rúk zanietých, obetavých laikov, ktorí chcú zo srdca poďakovať Bohu za všetky dary, ktorými nás každodenne obdarúva.

Liturgický kalendár

7.10. - 27. nedeľa v cezročnom období
14.10. - 28. nedeľa v cezročnom období
21.10. - 29. nedeľa v cezročnom období
28.10. - 30. nedeľa v cezročnom období

Posvätno existuje

Na každom kroku a priam v každom kúte akéhokoľvek domu, kedykoľvek počujete slovo „kozmos“. V čase keď sme my boli mladými zdalo sa nám, že toto slovo používajú len bádatelia - vedci, filozofi... Dnes sú s týmto slovom zrastené deti. Ich myšlienkový svet i jazyk.

Koľko toho dnes o kozme vieme! A napriek tomu som počul jedného vedca hovoriť o tom, že „čím ďalej sa dostaneme vo vede, tým menšiu istotu cítime.“ Nie sme si veru istí hmotou, kozmom, ktoré skúmame, a ktorých sa dotýkame... O to viac sme si však istí duchom.

Čím viac a hlbšie sa ponárame do najrozličnejších teórií o hmote, o kozme, tým viac sa hromadia naše otázky a tým viac sa rozširuje obzor nášho skúmania. Vtedy ľudia, až na niekoľko domýšľavcov a hlupákov, zrazu musia pripustiť, že rozum a veda nevyriešia každý problém. Túto stratenú istotu posilňuje zrazu duchovná zložka.

Zisťujeme skrátka, že naša pýcha

rozumu dostala trhlínu - vznešenosť nevedomosti. V nej musíme uznať, že nie sme pánmi sveta ani toho svojho, ktorý vnímame znútra, ani toho okolo seba, v ktorom sa fyzicky pohybujeme. V kozme. V nekonečne.

Nekonečno pritom existuje. A nás presahuje. Nie sme jeho majiteľmi, aj keď je pre nás nekonečno nutné ako chlieb. - Ako potrava pre telo. V tejto chvíli dotýkame sa niečoho posvätného. Znamená to niečo oddelené, čo patrí inému. Krása tohto myšlienkového pochodu vyúsťuje do kozmu v malom. Do človeka. Totiž človek individuálne, ale aj my ľudia spoločne sme posvätní. - Určení pre nekonečno. Večnosť. Ducha. Nepatríme len sami sebe. A ak máme vieru, nebojíme sa myslieť ďalej a povedať, že touto posvätnosťou patríme ako ľud i individuality Bohu.

Tomuto Prameňu života chcem spolu s vami prejavovať vďačnosť, vieru, nádej i lásku. Má meno. Volá sa Ježiš Kristus.

Vladimír, farár - dekan

August a september v živote kresťanských seniorov

Začiatkom augusta sme sa na zasadnutí nášho výboru dohodli, že treba upraviť priestor pri dvojkříži pred vstupom na Krížovú cestu Povýšenia sv. kríža. S nemalým úsilím a finančným nákladom sa nám podarilo prostredie kultúrniť a verím, že je na pohľad príjemnejšie, ako bolo predtým, keď bolo zarastené burinou a iným porastom. Tento krok bol tiež spojený s blížiacim sa slávnostným trojdním, teraz k 5. výročiu požehnania našej krížovej cesty. Pri tejto príležitosti chcem poďakovať všetkým za ich námahu a starosť o krížovú cestu počas piatich rokov jej jestvovania, menovite pánu Petríkovi za jeho snahu najmä pri úprave chodníkov. Nech im to všetkým Pán Boh veľakrát vynahradí. Počas augusta sme sa podieľali na príprave vydania brožúrky modlitby Krížovej cesty, vydané tiež pri príležitosti požehnania Krížovej cesty. Brožúrka vyšla v predvečer Slávnostného trojdňa v 300 kusovom náklade aj vďaka finančnej dotácii mesta Partizánske. Na všeobecnú radosť bola vcelku rýchlo rozobratá. Z úst viacerých som počul pochvalné reči na jej adresu. Mnohí pri jej čítaní a modlení mali dobrý dojem. Chcem z tohto miesta poďakovať Robkovi Dobrotkovi za grafickú úpravu, pánovi Bartošovi z Expresprintu za vytlačenie a mestu Partizánske za finančnú pomoc pri jej vydaní. Chcem tiež poďakovať za dobrovoľný príspevok pri jej prebratí. Mesiac august sa niesol v znamení príprav na Slávnostné trojdnie 12.9.-14.9.2018.

Od štvrtka 23.8. sa niektorí z nás zúčastnili zájazdu do kráľovského mestečka Kadaň a

hlavného mesta ČR, Prahy. Mestečko Kadaň na západe Čiech si v posledných rokoch pripomína v poslednú augustovú sobotu privítanie rímskeho cisára a českého kráľa Karla IV., ktorého v tomto mestečku privítali pred 650 rokmi. V sobotu 25.8. tento akt prebehol aj za našej účasti. Bol to úžasný pohľad na celý sprievod, sprevádzajúci rímskeho cisára. Náladu v sobotu trochu pokazilo

zhoršenie počasia, ale celkový dojem z mesta aj z okolia a prijatia cisára je ozaj parádny. V piatok sme sa v neďalekom mestečku Klášterec nad Ohří zúčastnili na výstave keramiky v miestnom múzeu. Počas troch dní, ktoré sme v Kadani strávili, sme sa zúčastňovali tiež sv. omši. Miestni nás veľmi pekne prijali ako v minulom roku, keď piati z nás boli tiež účastní tejto slávnosti. Po sv. omšiach prišiel medzi nás miestny pán farár a príjemne sme sa porozprávali. V piatok, na sviatok sv. Bartolomeja, dvaja z nás niesli pri sv. omši obetné dary a po sv. omši na žiadosť pána farára sme im zaspievali „Ó Mária bolestivá.“ Krásny zážitok sme mali aj v nedeľu v Prahe, kde sme sa zúčastnili sv. omše v slovenskej farnosti v kostolíku sv. Jindřicha. Chcem poďakovať všetkým účastníkom zájazdu za vytvorenie príjemnej atmosféry a mestu Partizánske, ktoré nám finančne prispelo aj na tento zájazd. Vďaka patrí pánu šoférovi od pána Staňu z Malých Uheriec, že nás s pomocou Božou priviezol zdravých domov.

Mesiac september sa začal oslavou 80. narodenín nášho mesta Partizánske, na ktorých sme sa počas všetkých štyroch dní zúčastňovali.

Vo štvrtok 6.9. v kine, kde bol okrem iných náš pán dekan Mons. Vladimír Farkaš vyznamenaný ako Čestný občan mesta Partizánske. Vrcholom bola slávnostná svätá omša v našom kostole Božského Srdca Ježišovho v nedeľu 9.9. za účasti p. primátora Jozefa Božíka a ďalších domácich či zahraničných hostí.

Ešte ani dobre nedoznali zvuky osláv narodenín mesta a už sme sa ponorili do Slávnostného trojdnia 12.9.-14.9., ktoré sa nieslo v znamení 5. výročia požehnanja Krížovej cesty Povýšenia sv. kríža. K tomuto trojdniu nezabudnuteľne prispeli svojou duchovnou obnovou pre našu farnosť a mesto pátri benediktíni zo Sampora. Prvé dva dni František

Štrba a Damian Žilka a v piatok 14.9. ich doplnil páter Ján Dlhý, ktorý dlhší čas pôsobil v Severnej Amerike. Pátrov benediktínov potešila veľmi pekná účasť na sv. omšiach a na krížovej ceste v piatok 14.9. Účastníci sv. omší a všetkých prednášok si iste odniesli krásne duchovné zážitky, ktoré obohatili duchovný život u nás vo farnosti, ale hlavne v našich rodinách. Pekne ďakujem všetkým, čo akýmkoľvek spôsobom prispeli a obohatili celé tieto tri dni. Vďaka patrí hlavne nášmu pánu dekanovi za spoluprácu pri

príprave a realizácii tohto slávnostného trojdnia. Veľká vďaka patrí nášmu nebeskému Otcovi za Jeho pomoc a veľmi pekné počasie počas týchto krásnych dní. Úprimná vďaka patrí všetkým!

V sobotu 22.9. sme sa spolu s členmi ružencového bratstva zúčastnili zájazdu do Banskej Štiavnice a rodiska otca biskupa Baláža – Nevoľného, kde aj sníva svoj večný sen. Po prehliadke mesta Banská Štiavnica sme absolvovali cestu na kalváriu, aj keď nie všetci pre nepriazeň počasia. Ale tí, ktorí ju zdolali, získali pre nich nezabudnuteľný zážitok. Potom sme sa presunuli do Nevoľného, kde sme sa pri hrobe otca biskupa Baláža pomodlili, zapálili sviečky a položili spomienkový veniec za ružencové bratstvo a kresťanských seniorov. Po modlitbe a poklone na cintoríne sme sa presunuli do

kostolika, kde náš pán kaplán spolu s miestnym pánom farárom Jozefom Štrbom odslúžili za otca biskupa sv. omšu. Po nej sme sa ešte pomodlili krížovú cestu z našej novej brožúrky. Bol to veľmi obohacujúci pútnický zájazd. Spojenie púte do Banskej Štiavnice a Nevoľného bolo veľmi prospešné. Ďakujem všetkým účastníkom za vytvorenie pekného prostredia, pánu kaplánovi za ochotu odslúžiť sv. omšu v Nevoľnom a Jožkovi Grachovi za to, že nás šťastne doviezol domov. Najväčšia vďaka patrí našej nebeskej Matke za ochranu a nebeskému Otcovi, že nám doprial byť účastníkmi takého pekného zájazdu.

Stanislav Husár
Predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske

Ružencovej Panny Márie

(7. október)

Mesiac október je zvláštnou formou zasvätený úcte Panne Márii modlitbou ruženca. Boli v mojom živote doby, keď som modlitbu ruženca pokladal za čosi vrcholne nudné, dokonca neskoršie som prechádzal vývojom, keď sa mi zdalo, že modlitba ruženca nie je teologicky správna. Dnes mám iný názor. Ruženec sa modlím rád a cítim, že ma duchovne obohacuje. Pre mňa osobne je ruženec akoby pupočnou šnúrou duchovného života. Mária je matkou tohoto tajomného Kristovho života vo mne. Každý ruženec, ktorý sa modlím, je dobou priblíženia sa matky Márie k mojej duši. A moja duša silnie z tejto modlitby.

Za šťastné dni považujem tie, keď sa mi podarí pomodliť všetky tri ružence, ale často sa mi nepodarí pomodliť ani jeden. Najradšej sa ho modlím sám, keď niekde cestujem. Možno je to aj tým, že Mária „ukazuje cestu“ (po grécky Hodegetria) a podľa tradičnej, východnej i západnej ikonografie je jej „znakom“. V deň, keď sa mi to podarí, cítim v sebe akúsi plnosť pokoja. Prečo sa modlím ruženec? Opakujem a spolu s Máriou meditujem nad Anjelským pozdravením. Cítim sa asi tak, ako keď zaľúbený medituje list od svojej miléj a často sa vracia k miestu, kde sa hovorí o jej láske a oddanosti.

Zdravas totiž hovorí o oddanosti Boha voči nám ľuďom. Keď sa modlím Zdravas, napĺňa ma radosť a láska. Mária je novým stvorením, je prvá veriaci v Krista, z jej vnútra vyrazili pramene živej vody, z jej bytosti vyžaruje Boží Duch. A každé jej priblíženie umožňuje zásah Boha do nášho života i do nás samých.

Mária je Archou Nového Zákona, z jej tela a krvi si zobral svoje telo a krv Ježiš. A v tomto jeho tele bola uzatvorená Nová Zmluva. Táto nová zmluva bola uzatvorená faktom Vtelenia, keď sa Boh stal človekom v tele svojej matky. Kniha Zjavenia kladie víziu Panny Márie bezprostredne za víziou SZ archy, aby naznačila ich zjavný súvis.

Ruženec je akési chodenie v kruhu, prechádzame po zrníčkach v uzavretej reťazi. Zdá sa mi to podobné, ako keď Židia vstupovali

do Zasľúbenej zeme a narazili na nedobytné miesto Jericho. Na Boží pokyn chodili s archou dookola, až kým múry mesta nespádli. Prvotná cirkev tvrdila o Márii, že je pre diabla hroznejšia ako vojnový voz, ako bojový šík. Modliť sa ruženec to znamená spolu s Máriou dobýjať nové územia pre Krista. Keď sa modlíme ruženec, akoby sme jeho retiazkou spúťovali diabla.

Ešte raz poviem, prečo pozdravujem Máriu? Náš Boh je, a sám sa tak predstavuje, Bohom Abraháma, Izáka a Jakuba. Spravodlivý a svätý život je oslavou Boha a Boh sám sa neostýcha nazývať sa menom svojich svätých služobníkov. Človek je totiž na to určený, aby bol Božím obrazom. Svätí tento Boží zámer realizovali. Vo svojom živote dali priestor Bohu, ktorý sa chcel zjaviť. A Panna Mária je bránou, cez ktorú sa Boh zjavil najautentickejšie. Náš Boh je aj Bohom Máriiným. Boh nežiarli na skutočné hodnoty. Boh žiarli len na modly, na nehodnoty, ktoré sme si postavili na jeho miesto.

Svet, v ktorom žijeme, veľmi potrebuje modlitbu. Kto sa modlí, ten je silný z Boha. Modlite sa ruženec, nebojte sa chodiť a obchádzať mocnosti temnoty s touto NZ archou. Tak ako kedysi v roku 1571 zásluhou tejto modlitby zvíťazili kresťania nad presilou mohamedánov pri Lepante, tak aj dnes zmôžeme veľa, keď sa budeme modliť.

Vychádzajúc z tejto jedinečnej Máriinej spolupráce s pôsobením Ducha Svätého kresťanské cirkvi postupne vytvorili modlitbu k svätej Božej Matke, pričom ju sústredili na Kristovu osobu, ako sa prejavila vo svojich tajomstvách. V nespočetných hymnoch a antifónach, v ktorých sa táto modlitba vyjadruje, sa obvyčajne striedajú dve zamerania: jedno velebí Pána za „veľké veci“, ktoré urobil svojej poníženej služobnici a jej prostredníctvom všetkým ľuďom, druhé zvestuje Ježišovej Matke prosby a chvály Božích detí, pretože ona teraz pozná ľudstvo, ktoré si v nej zasnúbil Boží Syn.

Toto dvojaké zameranie modlitby na Máriu našlo jedinečné vyjadrenie v modlitbe Zdravas,

Mária: Modlitba **Zdravas, Mária** (Raduj sa, Mária) sa začína pozdravom anjela Gabriela. Sám Boh prostredníctvom anjela zdraví Máriu. Naša modlitba sa odvažuje opakovať Márii tento pozdrav s pohľadom, s akým Boh zhlíadal na svoju poníženú služobnicu a zajasť od radosti, ktorú On nachádza v nej.

Milosti plná, Pán s tebou. Obidve časti anjelovho pozdravenia sa navzájom objasňujú. Mária je plná milosti, pretože Pán je s ňou. Milosť, ktorou je naplnená, je prítomnosť Toho, ktorý je prameňom každej milosti: „P l e s a j . . . d c é r a Jeruzalema...uprostred teba je Pán.“ (Sof 3,14.17) Mária, do ktorej prichádza bývať sám Pán, je sama dcérou Siona, archou zmluvy, miestom, kde prebýva Pánova sláva; je „Božím stánkom medzi ľuďmi.“ (Zj 21,3) Plná milosti je celkom odovzdaná tomu, ktorý prichádza prebývať v nej a ktorého ona dáva svetu.

Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho, Ježiš. Po anjelovom pozdrave si osvojujeme aj Alžbetin pozdrav. Alžbeta „naplnená Duchom Svätým“ (Lk 1,41) je prvá v dlhom rade pokolení, ktoré budú Máriu blahoslaviť. „Blahoslavená je tá, ktorá uverila...“ (Lk 1,45); Mária je „požehnaná medzi ženami“, lebo uverila, že sa Pánovo slovo splní. Abrahám sa pre svoju vieru stal „požehnaním pre všetky národy zeme.“ (Gn 12,3) Mária sa pre svoju vieru stala Matkou veriacich, vďaka ktorej všetky národy zeme dostávajú toho, ktorý je Božím požehnaním samotným, požehnaný plod jej života.

Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás... S Alžbetou sa čudujeme: „Čím som si zaslúžila, že Matka môjho Pána prichádza ku mne?“ (Lk 1,43) Mária je Božia Matka i naša Matka, lebo nám dala Ježiša, svojho Syna; Môžeme jej zverovať všetky svoje starosti a prosby; Prosí za nás, ako prosila za

seba: „Nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ (Lk 1,38) Keď sa zverujeme jej modlitbe, odovzdávame sa s ňou do Božej vôle: "Bud' vôľa Tvoja."

Pros za nás hriešnych teraz i v hodinu smrti našej. Keď žiadame Pannu Máriu, aby za nás prosila, uznávame, že sme úbohí hriešnici a obraciame sa na „Matku milosrdenstva“. Na tú, ktorá je celá svätá. Zverujeme sa jej „teraz“, v dnešku nášho života. A naša dôvera sa rozširuje natoľko, že jej už teraz zverujeme „hodinu našej smrti“; nech je pri nej prítomná, ako bola prítomná pri smrti svojho Syna na kríži a nech nás v hodine nášho prechodu do večnosti prijme ako naša Matka, aby nás priviedla k svojmu Synovi Ježišovi doraja.

V ovzduší stredovekej nábožnosti na Západe vznikla modlitba ruženca ako ľudová náhrada za liturgiu hodín. Na Východe litániová forma Akatistu a Paraklézy zostala bližšia chórovému oficiu byzantských Cirkví, kým arménska, koptská a sýrska tradícia dala prednosť chválospevom a ľudovým piesňam k Božej Matke. Ale v modlitbe Zdravas Mária a v teotokiách a v hymnoch svätého Efréma alebo svätého Gregora z Náрку je tradícia mariánskej modlitby podstatne tá istá.

Mária je dokonalá „orantka“ (modliaca sa žena), obraz Cirkvi. Keď sa k nej modlíme, spolu s ňou súhlasíme s plánom Otca, ktorý posla svojho Syna, aby spasil všetkých ľudí. Ako milovaný učeník, Ján, berieme si k sebe Ježišovu Matku, ktorá sa stala Matkou všetkých žijúcich. Môžeme sa modliť s ňou a k nej. Modlitba Cirkvi je akoby podopieraná Máriinou modlitbou, s ktorou je spojená nádej.

zdroj: www.frantiskani.sk

Prišla jeseň a s ňou mesiac október

- Mesiac úcty k starším

Pripomeňme si pri tejto príležitosti zopár pekných slov a príhovorov, ktorými Svätý Otec František povzbudzuje našich seniorov:

„Cirkev hľadá na starších ľudí s láskou, uznaním a veľkou úctou. Oni sú dôležitou súčasťou kresťanskej komunity a spoločnosti. Nevieť, či ste počuli dobre: starí ľudia sú dôležitou súčasťou kresťanskej komunity a spoločnosti. Predstavujú predovšetkým korene a pamäť národa. Vy ste dôležitou prítomnosťou, lebo vaša skúsenosť tvorí vzácny dar, nevyhnutný na to, aby sa hľadalo do budúcnosti s nádejou a zodpovednosťou. Vaša zrelosť a múdrosť, nazbierané rokmi, môžu pomôcť mladým, povzbudzujúc ich na ceste rastu a otvorenosti pre budúcnosť, v hľadaní ich cesty. Starí ľudia vskutku svedčia o tom, že aj v tých najťažších skúškach nikdy netreba stratiť dôveru v Boha a v lepšiu budúcnosť. Sú ako stromy, ktoré naďalej prinášajú ovocie: aj pod ťarchou rokov môžu originálnym spôsobom prispieť k spoločnosti bohatej na hodnoty a k potvrdeniu kultúry života.“

„Koľkí starí rodičia sa starajú o vnúčatá, odovzdávajú s jednoduchosťou tým najmenším skúsenosť života, duchovné a kultúrne hodnoty komunity a národa! V krajinách, kde došlo k vážnemu prenasledovaniu kresťanov to boli starí rodičia, ktorí odovzdali vieru novým generáciám, vedúc deti k prijatiu krstu v situácii nanúteného postavenia mimo zákon.“

„Práve ľudia tzv. tretieho veku, ako ste vy, alebo lepšie povedané my, lebo aj ja k nim patrí, sme povolani pracovať na rozvoji kultúry života, svedčiac o tom, že každé obdobie života je Božím darom a má svoju krásu a svoju dôležitosť, i keď je poznačené krehkosťou.“

„Je pravda, že spoločnosť má tendenciu skartovať nás, ale Pán určite nie. Volá nás, aby sme ho nasledovali vo všetkých fázach života, a tiež starší vek má milosť a poslanie, skutočné povolanie Pána. Ešte nie je čas na „vytiahnutie veselí!“

„Modlitba starých rodičov a seniorov je darom pre Cirkev, je bohatstvom! Je mocnou injekciou

múdrosti aj pre celé ľudské spoločenstvo, najmä pre to, ktoré je príliš zamestnané, priveľmi zaneprázdnené a príliš roztržité. Niektorí predsa musíme aj im vyspievať Božie znamenia, ohlasovať Božie znamenia a modliť sa za nich! Pozrime sa na Benedikta XVI., ktorý sa rozhodol stráviť v modlitbe a načúvaní Božiemu slovu poslednú etapu svojho života! Je to nádherné! Jeden veľký veriaci minulého storočia z pravoslávnej tradície, Olivier Clément, hovorieval: «Civilizácia, v ktorej niet modlitby, je civilizáciou, kde staroba už nemá zmysel. A to je desivé, my potrebujeme predovšetkým seniorov, ktorí sa modlia, pretože staroba nám je daná pre toto.» Potrebujeme seniorov, ktorí sa modlia, pretože staroba je nám daná práve na to. Modlitba seniorov je nádherná skutočnosť.“

„Starí otcovia a mamy vytvárajú neprestajný «chorál» veľkej duchovnej svätyne, kde modlitba prosby a spev chvály podopierajú spoločenstvo, ktoré pracuje a bojuje na životnom poli.“

„Aké nádherné je povzbudenie, ktoré senior dokáže odovzdať mladému človeku v jeho hľadaní zmyslu viery a života! Toto je vskutku poslaním starých rodičov, povolaním seniorov. Slová starých rodičov majú v sebe niečo osobitné pre mladých. A oni to vedia. Slová, ktoré mi napísané odovzdala moja stará mama v deň mojej kňazskej vysviacky ešte vždy nosím pri sebe, stále v breviári, čítam ich často a robí mi to dobre.“

„Starí ľudia sú zásobárňou múdrosti nášho ľudu!“

„Starý človek nie je cudzinec. Starý človek, to sme my: skôr či neskôr, ale nevyhnutne, i keď sa tým nezaobráame. A ak sa my nenaučíme dobre zaobchádzať so seniormi, tak isto sa bude zaobchádzať s nami.“

„Kde niet úcty k starým ľuďom, tam niet budúcnosti pre mladých.“

zdroj: tkkbs, vatikánsky rozhlas
spracoval Boris

Povedali o ruženci

Historický pôvod ruženca siaha do stredoveku. Je to obdobie, v ktorom sú bežnou modlitbou žalmy. Na biblických žalmoch sa však vtedajší ľudia, ktorí nevedeli čítať, nemohli zúčastňovať. Preto sa pre nich snažili vytvoriť nejaký žaltár, a tak zostavili mariánsku modlitbu s tajomstvami života Ježiša Krista, zoradenými ako daké perly na jednom povrázku. Človeka dojímajú rozjímavosťou, pri ktorej opakovanie ukolísa dušu do pokojného stavu; sledovanie posvätného slova, opisujúceho predovšetkým postavu Panny Márie a obrazy Krista, ktoré defilujú pred očami, upokojuje a oslobodzuje dušu a poskytuje jej vyhladku na Boha.

Ruženec nás naozaj spája s pradávnm poznatkom, že opakovanie patrí k modlitbe, k meditácii, že opakovanie znamená istý spôsob ukolísania do rytmu pokoja.

Ratzinger, J.: Boh a svet

Trnava: SSV, 2002

Ruženec, alebo žaltár Panny Márie je jednou z najvykajúcejších modlitieb k Pánovej Matke. Preto rímski veľkňazi opätovne povzbudzovali veriacich k častej modlitbe posvätného ruženca, k modlitbe s biblickou pečatou, zameranej na rozjímanie o spásonosných udalostiach Kristovho života, ktorých bola dôverne účastná

panenská Matka. A mnohé sú aj svedectvá duchovných pastierov a ľudí svätého života o hodnote a účinnosti tejto modlitby.

Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatosti:

Direktórium o ľudovej zbožnosti a liturgii

Trnava: SSV, 2005

Ruženec je strom života, čo kriesi mŕtvych, uzdravuje chorých a udržuje pri sile zdravých. (Mikuláš IV.)

Ruženec je poklad všetkých milostí. (Pavol V.)

Ruženec je najlepš liek proti chybám a náruživostiam. (Benedikt XII.)

Ruženec je slávou Rímskej cirkvi. (Július III.)

Ruženec je najúčinnjšou modlitbou, aby sa v srdciach veriacich zveľaďovala úcta k Panne Márii. (Pius IX.)

Najlepšia modlitba, ktorou môžeme uctievať Pannu Máriu a zaslúžiť si od nej milosti, je ruženec. (Lev XIII.)

Ruženec Panny Márie je najlepším prostriedkom na dosiahnutie dvojakeho cieľa: dobre sa modliť a správne žiť. (Pius V.)

Ak sa dobre a nábožne modlievame ruženec, môžeme s dôverou očakávať všetky milosti. (Pius XI.)

zdroj: www.upac.sk

Pozvánka

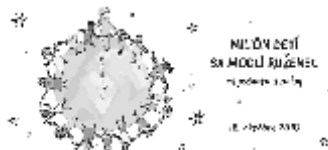
Slovensko sa dňa 18. októbra 2018 pripojí k takmer 70 krajinám, kde sa deti zjednotia v modlitbe za pokoj a jednotu vo svete, v ktorom je viac ako 40 krajín sužovaných prebiehajúcim ozbrojeným konfliktom.

Cieľom iniciatívy je povzbudiť deti k tomu, aby svojimi vlastnými dostupnými prostriedkami – predovšetkým modlitbou – bojovali za pokoj ľudského srdca a mier vo svojich mestách a krajinách. Dňa 18. októbra 2018 sa teda hlasy detí, nevinných obetí vojnových konfliktov, nepokojov a katastrof, aj hlasy detí žijúcich v krajinách, kde vládne mier, spoja do jedného – v školách a škôlkach, kaplnkách a kostoloch, detských nemocniciach, sirotincoch, utečeneckých táboroch, doma, kdekoľvek, kde

sa deti o deviatej hodine miestneho času budú práve nachádzať.

Táto medzinárodná iniciatíva je už tradične organizovaná pápežskou nadáciou ACN – Aid to the Church in Need (u nás známou aj ako Kirche in Not) a od svojho vzniku vo Venezuele v roku 2005 sa stretáva so stále väčším ohlasom.

Pri tejto príležitosti pozývame všetky deti našej farnosti na spoločnú modlitbu ruženca v našom kostole. Presný termín bude oznámený vo farských oznamoch.

Sýrska vizionárka Myrna Mazzour v Novákoch

Vo štvrtok 14. júna navštívila kostol svätého Mikuláša v Novákoch sýrska mystička a vizionárka Myrna Nazour. Porozprávala nám svedectvo o jej živote. Myrna zo Sýrie navštevuje slovenské kostoly. Pútnikom zvestuje posolstvo zjednotenia z Damasku. Chodí po Slovensku aj s jej tlmočnicou Máriou, ktorá všetko tlmočí z arabčiny do slovenčiny. Mystička zažíva extázy a zjavuje sa jej Panna Mária i Ježiš. Vtedy jej z rúk, tváre i očí vyteká olej. Ten roní i obraz, ktorý má zavesený v dome. Vyrozprávala nám celý svoj život a všetko, čo sa jej stalo. Potom bola v extáze 7-krát, naposledy v roku 2014, počas ktorých dostala od Panny Márie a Ježiša proroctvá.

Myrna žije v hlavnom meste Sýrie v Damasku v kresťanskej štvrti Sufánia. Je gréckokatolíčka, vydala sa za pravoslávneho Nikolasa. Z obrázka, ktorý kúpil v Európe, začal v roku 1982 vytekať olej. Stalo sa to 6 mesiacov po ich svadbe. Podrobili ho analýze a zistili, že ide o čistý olivový olej. Po usušení nezanecháva žiadnu škvrnu. Museli o zázraku informovať Sýrske úrady, lebo bol zákaz zhromažďovania sa. Bolo to počas občianskej vojny v Libanone. Štátne úrady aj obe cirkvi boli hrdé, že aj Sýria má svoju Pannu Máriu, jej domov sa stal takými malými Lurdami. Zdokumentovali prípady, keď jeho pôsobením došlo k uzdraveniam. Olej vyteká i z Myrniných rúk a pri zjaveniach Ježiša i z jej očí. „Je to veľmi bolestivé,“ vraví. Jej dom je denne otvorený pre pútnikov: „Nemáme žiaden pokoj, slobodu, nezávislosť. Vždy prijímame ľudí s radosťou, počúvame ich bóle. Niekedy je to veľmi ťažké. Bez pomoci zhora žiaden človek nemôže vydržať tento tlak.“ Zdôraznila, že neprijímajú žiadne milodary. Po štyri a polroku ju Boh odmenil - porodila dcéru a neskôr aj syna. Cirkev učí, že zjavenie je uzavreté Ježišovým príchodom na svet a vykupiteľským

dielom. „Ale Boh môže aj takéto mimoriadne úkazy použiť na to, aby uchránil spoločenstvo ľudí. Nie je to pre nás dogma, ale môžeme to brať ako osvieženie vo viere.“ Koncom roka 1982 15.12. počas modlitby, keď boli prítomní aj veriaci pútnici, mala pocit, ako by ju niekto ťahal, obzrela sa ale nikoho nevidela. Ťahalo ju to smerom na strechu. Keď na streche zbadala postavu v svetle na oblohe, zľakla sa a prestala sa pozerať. Povedala to kňazovi. On jej na to povedal, že sa nemá báť. Keď ju zas počas modlitby pred obrázkom niečo ťahalo, už sa

nebála. Keď vyšla na strechu terasy, videla na oblohe vo svetle Pannu Máriu. Ľudia, čo boli s ňou v dome ju nevideli, len ona. Posledné zjavenie sa uskutočnilo v marci 1983.

Ľudia v cirkvi ju odsudzovali, že nejde do kláštora. Preto tiež začala premýšľať, či to nemá urobiť. Ale raz počas zjavenia jej Panna Mária povedala, že Boh nechce rozdeľovať, Boh chce, aby sme boli jednotní. Prestala premýšľať o odchode do kláštora. Keby Boh chcel, aby tam žila, tak by sa zjavenia uskutočnili ešte pred svadbou.

V roku 1994 sa jej zjavil Ježiš. Povedal jej, že do Sýrie príde vojna. Vojna začala v roku 2011 a skončila v roku 2017. Olivový olej

netiekol 16 rokov - od roku 2001 do roku 2017. Na Zelený štvrtok v roku 2017 začal zas tiecť; bolo to znamenie, že v krajine bude už mier. Pred vojnou žili moslimovia a kresťania v krajine v mieri. Zo Sýrie ušlo viac moslimov ako kresťanov. Keď prestanú moslimovia opúšťať svoje krajiny, tak bude západná Európa zachránená.

Na Veľký piatok v roku 1994, presne o 15.00 hod., pocítila neznesiteľnú bolesť na rukách, nohách, na boku a v hlave. Začala krváčať. Zjavenia, stigmy a extázy sa odohrávali vždy počas veľkých kresťanských sviatkov. Myrna vravela, že Boh chce, aby sme boli jednotní. Keby

sme nestrácali vieru, tak by sa zjavenia neuskutočnili. Rituály rôznych cirkví sú naším bohatstvom.

Dnes mladí ľudia opúšťajú svoju vieru. V rodine by sme sa mali modliť všetci; rodina je malá cirkev, z ktorej prichádzajú noví kňazi.

Myrna vyzvala ľudí na modlitby za mier a pokoj na celom svete, nielen v Sýrii: „Kedysi boli ľudia vydávaní napospas divým zvieratám, ale teraz sa na Strednom východe ľudia stávajú divými zvieratami. Modlite sa za ľudstvo.“ O súčasnej situácii v Sýrii povedala: „So všetkou úprimnosťou vám poviem, že všetko, čo sa robí v Sýrii, prichádza zvonku a je to hra mocností.“ Zázračný obraz študovali najprv sýrski vedci, potom aj vedci z USA, Švajčiarska a Nórska. Nórsky vedec Knapp bol ateista, ale po preštudovaní obrázku sa vnútorne obrátil a prijal na Bielu sobotu sväté prijímanie. Myrna postupne navštívila Ameriku, Poľsko a teraz Slovensko. Na Slovensku sa jej páči. Má sa čo od nás učiť, ako prežívať vieru. Ale nemáme navštevovať kostol, ako by sme išli do múzea. Naše rôzne rituály sú bohatstvom našich cirkví, nemáme nechať naše chrámy opustené.

Cestuje po svete, nemá z toho žiadny prospech. Keby mohla, tak by bola radšej doma so svojou rodinou. Keby sme nestrácali vieru, tak by sa zjavenia neuskutočnili, nebolo by ich treba.

Na konci návštevy požiadal kňaz, aby Myrna niečo zaspievala, lebo vie, že spieva krásne piesne. Potom nám povedala, aby sme sa spolu s ňou pomodlili modlitbu, ktorú sa modlieva.

Modlitba, ktorú Myrna Nazzour vyslovovala v extáze 31.5.1994. Ježiš Kristus požiadal cez Myrnu, aby sa ju modlili každý deň po sv. ruženci. Modlitbu spolu s obrázkom zázračného obrazu nám na začiatku stretnutia porozdávali miništranti.

Modlitba

Milovaný Ježiš, daj mi v tebe spočinúť.

Nad všetky veci, nad všetky stvorenia,
nad všetkých tvojich anjelov.

Nad všetku chválu, nad všetku radosť a jasot.

Nad všetku slávu a česť.

Nad všetky nebeské zástupy.

Lebo ty jediný si najvyšší.

Ty jediný si všemocný a nadovšetko dobrý.

Príď a utíš ma. Oslobod' ma od mojich pút.

A daruj mi slobodu.

Lebo bez teba moja radosť nie je úplná.

Bez teba je môj stôl prázdny.

Boh ma ochraňuje, Ježiš ma posväcuje,

Duch Svätý ma oživuje.

Nemám sa čoho báť.

Otče, pre zásluhy rán tvojho milovaného Syna,
spas nás. (3-krát)

Na úplnom konci nám poďakovala, že sme prišli a pomazala nás vzácnym olivovým olejom.

spracoval Peter

Odkazy na videá na youtube:

www.youtube.com/watch?v=pnb2dMZwc5c

www.youtube.com/watch?v=Cuev8CHUZK0

www.youtube.com/watch?v=XU3JT5pFH28

Z listu kardinála Tettamanziho rodinám ***Ved' ty hľadiš na útrapy a žiaľ*** ***(krátené)***

Najdrahšia rodina,

pri mnohých príležitostiach som si získal tvoju dôveru, vytušil som tvoj nárek, počul som tvoju opakujúcu sa otázku „Prečo?“, dostal som tvoj odkaz, ktorý prosí o pomoc. Nemám nič, len slová, s ktorými prichádzam do tvojho domu. Všetko, čím trpiš, ma napĺňa súcitom, chcem ti byť nablízku, nájsť odpovede, hľadať spôsob, ako ti môžem pomôcť. Je potrebné uznať, že v Cirkvi a

v našej spoločnosti sa robia pre rodinu mnohé veci, angažuje sa veľa osôb a využívajú sa mnohé zdroje: nech sú požehnaní všetci - osoby aj inštitúcie, ktoré ťa majú na starosti, starajú sa o tvojich drahých, o problémy, ktoré ťa trápia, o ten, ktorý ťa ťaží v súčasnosti či desí smerom do budúcnosti. Nech sú požehnaní!

A mne ostávajú len slová, s ktorými vstupujem do tvojho domu, aby som pozdravil

každého, aby som načúval, aby som ti povedal, ako veľmi mi leží na srdci tvoja nádej, tvoja túžba byť šťastnou a ako sa ma dotýka tvoj smútok, tvoja úzkosť a tvoje obavy. A mne ostávajú len slová na vyjadrenie toho, ako veľmi chcem byť znakom Božej lásky, ktorá ťa sprevádza, ktorá ťa požeňuje, ktorá ti zosiela Utešiteľa.

Mám len slová, ale aspoň nimi chcem byť prítomný uprostred teba - rodiny poznačenej trápením a bolesťou.

Zdôverenie sa

Jana mi napísala pre niekoľkými týždňami dojemný list, s ktorým sa chcem s vami podeliť. Píše: „Henrich sa narodil v piatok napoludnie. Bez veľkého kriku, bez toho, aby som veľa trpela. Mal zavreté oči, jazyk mu ovisal. Pozrela som

Henrich, odpusť! Róbert a ja sme sa naučili, že náš syn je ako ostatní, má však odlišné problémy. Keď Henrich prvýkrát povedal „mama“, plakali sme od radosti, hoci to povedal až ako trojročný. Keď nám neobratne a potácajúc sa išiel v ústrety, stáli sme s otvorenými ústami a boli sme na okamih šťastní, hoci Henrich vtedy mal viac ako štyri roky. Naučili sme sa byť trpezliví. V tom čase, keď Henricha nechcel nikto prijať - ani škola, ani spoločnosť - Róbert a ja sme sa naučili byť pokorní, usmievaví, vďační za to, že niekto nám preukázal aspoň malú láskavosť. Naučili sme sa byť pokorní.

Keď si ľudia začnú všímať deti poznačené neprekonateľnými obmedzeniami - ako to bolo v prípade Henricha či mnohých iných - Róbert a ja sme začali bojovať stále nekončiaci boj, aby bol Henrich prijatý a aby sa odstránili mnohé bariéry, ktoré ešte viac sťažujú náš neľahký život. Naučili sme sa zápasiť.

Zatiaľ, čo ostatní rodičia snívajú o prvých miestach pre svoje deti v škole, kariére, spoločnosti, my sme sa uspokojili aj s malými pokrokmi u Henricha a s tým, že sa jeho stav nezhoršoval. A týmto spôsobom nás - Róberta i mňa - Henrich naučil, aby sme si pre svoje dieťa želali šťastie a nie bohatstvo a úspech. Je vari márný takýto život?

Róbert a ja sme ako dospelí spoznali novú nežnosť, porozumenie, aké sme nikdy predtým nepoznali; všetci traja sme prežili poslednú nádhernú dovolenku na Elbe, najkrajšiu v celom našom živote. Potom prišla choroba a Róbertova smrť... Keď som sa zúfalo vrátila z cintorína, našla som doma Henricha. Veľa nechápal, ale cítil, že sa stalo niečo strašné. A kvôli Henrichovi som začala znovu: najprv prežiť, potom hoci v menšej miere, žiť. Kvôli Henrichovi som začala znova pracovať, bojovať. Henrich teraz tvorí celú moju spoločnosť. Ak mi niekto preukazuje nejakú nežnosť, ak ma ešte niekto objíma, ak si niekto spomenie, že nehu potrebuje človek v každom veku - za to vďačím Henrichovi. Ak dokážem urobiť niekoho šťastným, je to Henrich, môj dvadsaťročný syn, ktorý však zostal dieťaťom: jemu stačí tak málo,

naňho a pomyslela som si: „Aký je maličký!“ Jeho stav sa však s ubiehajúcim časom nezlepšoval. Všetkým okolo nás to bolo jasné, Róbertovi a mne to stále nedochádzalo. Poslali nás za známym lekárom. Keď sme sa vrátili domov, uložila som Henricha do kolisky, pozrela som naňho a modlila som sa: „Pán Boh dáva, Pán Boh berie. Vezmi si ho hneď teraz! K čomu je jeho márný život?“ Nikdy som úplne nepochopila, ako dokázal Róbert normálne reagovať, ako sa mohol modliť, ako mohol nájsť silu na objatie, ktoré ma utešovalo. Som si istá, že aj on plakal, ale pre Henricha mal len úsmev a nežnosti. Ja som sa však modlila takto: „Pane, vezmi si hneď tento márný život!“ Odvtedy neustále prosím o odpustenie za moju hroznú modlitbu, prednesenú vo chvíli beznádeje. Odpusť mi,

aby bol šťastný. Je vari jeho život márný?“ (Jana, Henrichova matka).

Otázka prečo

Narodenie Henricha spôsobilo u jeho matky a otca mnoho otázok, snád' aj pocitov viny, ako aj chvíle vzbury a zmätku. Zvykli sme si pretlmočiť tento chaos myšlienok a pocitov do otázky, ktorá znie ako protest a zdá sa, že zostáva bez odpovede: „Prečo? Prečo práve nám? Prečo nám toto Boh urobil?“ Je to modlitba? Je to rúhanie? Je to provokácia? Neviem. Istú odpoveď nepoznám. Možno už aj otázka, celkom spontánna, môže niečo osvetliť. Myslím si, že toto „prečo“ neprinesie žiadne vysvetlenie, ak chce nájsť reťaz príčin, alebo plánov či nejakých zámerov, ktoré sú zodpovedné za to, čo sa stalo. Skôr mi pomáha, ak ma táto otázka privádza k hľadaniu zmyslu a cieľa než k hľadaniu príčiny alebo vinníka: „S akým cieľom sa narodil Henrich? K čomu nás má priviesť?“ Zoči-voči našim „prečo“ zostáva Ježišovo slovo tajomné a zároveň osvetľujúce: „Majú sa na ňom zjaviť Božie skutky“, Božie znaky (Jn 9,3). Zlo, nespravodlivosť a bolesť neprichádzajú od Boha. Ale znaky Boha, ktorý je láska, pretrvávajú aj v ťažkých dňoch skúšky. Často zažiaria znenazdajky v rodine, ktorá má dôvody na to, aby bola sklúčená a nadávala, no namiesto toho prijíma cestu jednoduchosti srdca a sebadarovania. Tam, kde sa prejavujú tieto Božie znaky, rodina sa skutočne stáva dušou a svetlom sveta. Možno si predstaviť, že odpoveď na otázku „prečo“ bude taká, akú našla Henrichova matka a uviedla vo svojom liste. Toto dieťa - tak ako každé iné - sa narodilo na to, aby bolo šťastné a aby urobilo šťastnými tých, ktorí ho milujú; toto dieťa, tak ako každé iné, pretože potrebuje takú veľkú pomoc, pomáha otcovi i matke a všetkým, ktorí sa oň starajú, aby sa sami stali schopnejšími pomáhať, dávať, porozumieť; skrátka - stať sa lepšími mužmi a ženami, budovať lepší ľudský život. A to nie je bezvýznamné poslanie!

Zošli svojho Ducha Utešiteľa

Už nemám viac slov, ktoré by som ti mohol napísať. Ale moja hlboká solidarita, ktorú prežívam vo svojom vnútri a ktorú ti chcem dať pocítiť, nekončí. Slovmi i bez slov som naďalej

dojatý zoči-voči bolesti nevinných. Naďalej pociťujem hrôzu, ktorú vo mne vyvoláva sila choroby zakaždým, keď sa s ňou stretnem. Naliehavo túžim, aby ten, kto už mnoho trpel, zakúsil v skúške pokoj prímeria. Spontánne prednášam modlitbu, ktorá neustále vyviera zo srdca človeka a ktorá sa dvíha k tebe každý deň: „Prečo, Pane? Prečo sa ukrývaš? Prečo sa nachádzame ponorení do tejto formy bolesti a strachu, hoci by sme od teba očakávali jasný a dobrotivý pohľad?“ Už nemám viac slov, ktoré ti môžem povedať, ale stále ťa obdivujem a som ti vďačný za mnohé svedectvá dobra a nádeje; nekončí svetlo, ktoré mi prezradili tvoje oči a odvaha mnohých bratov a sestier; nekončí láska naplňajúca mnohé rodiny a prekypujúca z nich v skúške a trápení. Áno, je mnoho utrpenia, ale zem je plná Božej lásky, ktorá je uprostred nás! Nuž teda moja modlitba za teba, rodina, ktorá trpíš a si v skúške, nekončí, ale pokračuje. A keď prikladám svoje srdce k tvojmu, počujem, ako zo mňa vychádza prastaré slovo žalmu: „Veď ty hľadiš na útrapy a žiaľ a berieš ich do svojich rúk.“ (Ž9,35)

*Pane, koľké rodiny
prežívajú každý deň od samého rána
ako boj a súženie,
pretože bolesť vstúpila od ich domu;
a koľké prežívajú tento zápas v samote a tichu;
a koľké možno vzývajú tvoje meno
takmer bez nádeje, že im dáš odpoveď.*

*A predsa ty, Pane, si nezatvoril oči,
nestíšil si svoj hlas.
Nestiahol si svoje ruky a neskryl si si tvár!
Veď ty, Pane, hľadiš na útrapy a žiaľ mnohých
a skláňaš sa nad bolesťou všetkých.
Nevzdaluj sa, Pane,
a daj nám dôkaz, tichý, no istý,
v láske, ktorá rastie,
a v pokojnej nádeji, ktorá nehasne
v živote mnohých rodín.*

*Prosím ťa, zošli nám svojho Ducha Utešiteľa,
aby vstúpil do našich domovov.
Nech je Duch Utešiteľ tvojím lahodným hlasom,
ktorý nám dá pociťiť tvoju sladkú blízkosť;
nech je k nám tvoj pohľad milostivý*

*a nech zničí tmu nášho strachu;
Nech je tvoja ruka silná,
aby sme v nej mohli odpočívať,
chránení pred našimi súženiami.*

*Zošli nám svojho Svätého Ducha Utešiteľa,
aby naďalej konal v našich rodinách
zázraky súcitu a uzdravenia,
ktoré robil Ježiš
svojimi slzami, svojimi modlitbami
a svojimi mocnými činmi.*

*Ty hľadiš na útrapy a žiaľ,
ktoré sú skryté pred našimi očami;*

*Zošli svojho Ducha Utešiteľa
do všetkých domovov a do všetkých srdc v
skúške,
aby sa nik necítil
opustený a zabudnutý.
A svetlo tvojej tváre
nech je pre nás požehnaním
a silou pre naše kroky.
Amen.*

*Dionigi kardinál Tettamanzi
Milánsky arcibiskup, Miláno
prevzaté z www.kbs.sk, krátené*

Kríž nás učí, že sa nemusíme báť porážok, na konci je víťazstvo

Na sviatok Povýšenia svätého Kríža pápež František svoju rannú homíliu venoval meditácii nad neúspechom, a tiež povýšením Ježiša, ktorý „na seba vzal všetky hriechy sveta. Satan je uviazaný na reťazi, ale ešte breše a ak sa priblížiš, tak „ťa zničí“.

Ježišov kríž nás učí, že v živote existuje pád a víťazstvo, ale tiež, aby sme sa nebáli v „ťažkých chvíľach“, ktoré môžu byť osvetlené svetlom

kríža, symbolom Božieho víťazstva nad zlom. Zlo je Satan, ktorý je zničený a priviazaný na reťazi, ale „ešte breše“ a ak sa priblížiš, aby si ho pohladkal, tak „ťa zničí“. Toto sú myšlienky z dnešnej rannej homílie pápeža Františka, ktorou sa prihovril veriacim prítomným v kaplnke Domu sv. Marty.

Ježišova porážka osvetľuje naše ťažké chvíle

Kontemplovať kríž, symbol kresťana, vysvetlil pápež, je pre nás kontemplovaním symbolu porážky, ale tiež symbolu víťazstva. Na kríži krachuje „všetko to, čo Ježiš urobil počas života“ a končí sa všetka nádej ľudí, ktorí Ježiša nasledovali.

„Nemajme strach meditovať kríž ako pamätník porážky, neúspechu. Pavol, keď uvažuje nad tajomstvom Ježiša Krista, nám hovorí silné veci, hovorí nám, že Ježiš vyprázdnil seba samého, zničil seba samého, stal sa hriechom až do krajnosti, prijal všetok náš hriech, všetky hriechy sveta, bol „handrou“, odsúdencom. Pavol nemal strach ukázať túto porážku a aj toto môže dať trochu svetla našim

ťažkým chvíľam, našim chvíľam porážok, no kríž je tiež pre nás kresťanov znamením víťazstva.“

Satan na Veľký piatok upadol do „veľkej pasce“

Prvé čítanie z Knihy Numeri (Nm 21,4c-9) opisuje chvíľu počas exodu, v ktorej izraelský ľud reptal a „bol potrestaný hadmi“. A to

poukazuje na „starého hada“, Satana, „veľkého žalobcu“, pripomenul František. Ale ako povedal Pán Mojžišovi, had, ktorý spôsoboval smrť, bude vyzdvihnutý a daruje záchranu. A toto, komentoval pápež, „je proroctvo“. Vskutku, „Ježiš, tým, že sa stal hriechom, porazil tvorcu hriechu, porazil hada“. Satan bol na Veľký piatok „veľmi šťastný, a to až tak, že si nevšimol“ veľkú

pasco „dejín, do ktorej upadol“, zdôraznil pápež.

Pohlť Ježiša, ale aj jeho božstvo a prehrá

Ako hovoria cirkevní otcovia, Satan „videl Ježiša zničeného a otrhaného a ako hladná ryba, ktorá ide za návnadou na háčiku, aj on šiel a zhltoł Ježiša. Ale v tom momente zhltoł aj božstvo, pretože bolo návnadou na háčiku spolu s rybou. A v tej chvíli je Satan zničený navždy. Nemá silu, kríž sa v tomto momente stáva znamením víťazstva,“ pokračoval ďalej Svätý Otec.

Starý had je uviazaný na reťazi, ale nesmieš sa približovať

„Naše víťazstvo je Ježišov kríž, víťazstvo nad naším nepriateľom, veľkým starým hadom, veľkým žalobcom“. Krížom „sme boli zachránení, tou cestou, ktorou Ježiš chcel zísť až do najväčších hĺbok, avšak s božskou silou“, zdôraznil pápež František.

„Ježiš povedal Nikodémovi: „Keď budem vyzdvihnutý, všetkých pritiahnem k sebe“. Ježiš vyzdvihnutý a Satan zničený. Ježišov kríž má byť pre nás príťažlivý, pozeraj naň, pretože je silou pre pokračovanie vpred. A starý zničený had ešte breše, ešte hrozí, ale - ako hovorili cirkevní

otcovia - je to pes na reťazi. Nepribližuj sa k nemu a neuhryzne ťa. Ak ho však ideš pohladkať, pretože ťa k nemu vedie okúzlenie, akoby bol len šteniatkom, priprav sa, zničí ťa.“

Byť pred krížom, znamením porážky a víťazstva

Náš život ide ďalej s Kristom víťaziacim a zmŕtvychvstalým, ktorý nám posielal Ducha Svätého, ale tiež s tým psom uviazaným na reťazi, „ku ktorému sa nesmiem priblížiť, lebo ma uhryzne“, vysvetlil Svätý Otec.

„Kríž nás učí tomu, že v živote je neúspech i víťazstvo. Musíme byť schopní tolerovať prehry, niešť ich s trpezlivosťou, aj porážky našich hriechov, pretože On za nás zaplatil. Znášať ich v Ňom, prosiť o odpustenie v Ňom, no nikdy sa nechať zvábiť tým uviazaným psom. Dnes bude dobré, ak doma v pokoji pobudneme 5, 10, 15 minút pred Kristom na kríži - tým, čo máme doma alebo tým na ruženci. Pozeraj naň, je naším znamením porážky, ktorá podnecuje prenasledovanie, ktorá nás ničí a je tiež naším znamením víťazstva, pretože tam Boh vyhral.“

prevzaté z sk.radiovaticana.va

Matka Naša

Krásna Panna ako zo sna
nám známa Sedembolestná,
dcéra a Matka zároveň.
Dobrá Matka Panna čistá,
Matkou nášho Pána Krista,
u Boha milosť si získala,
Matkou našou sa stala.
Ona za nás v nebi oroduje,
u Boha sa za nás primlúva,
tu na zemi nás ochraňuje.
My, Matka, ti ďakujeme.

Eva Č.

Vyznanie

Keď mi Boh berie, najviac dostávam,
do svetla Jeho sa ponáhľam.
Ostanú mi len prázdne dlane,
no nenadávam na ne,
On chce do nich vložiť seba.
Prosím za tých, čo mi robia zle,
veď viem, že oni mi budú na spásu,
spraví mi z nich schody do raja,
ony ma k Bohu dopravia.
Potrebujem veľa lásky, trpezlivosti,
by som nezanevrela na tie neresti,
ktorými ma svet šľahá,
mala som vždy v mysli môjho Pána,
ktorý trpel za mňa i za tých,
ktorí Ho ešte nepoznajú,
mne však daj silu,
čo nedovolí mi zostúpiť z dreva,
prosím o vieru pre všetkých,
čo ešte neveria v Teba.

Eva Č.

**DOMINIKÁNSKE
MARIÁNSKE CENTRUM**
srdečne pozýva na
**12. PÚŤ
RUŽENCOVÝCH
BRATSTIEV**
do Národnej baziliky
Sedembolestnej Panny Márie,
Patrónky Slovenska,
V ŠAŠTÍNE.

Téma:
Ježišov krst
v Jordáne

● **Termín: 6. 10. 2018 (sobota)**

● **PROGRAM SLÁVNOSTI:**

- 9.00 privítanie pútnikov
- 9.15 modlitba posvätného ruženca
- 9.50 prednáška na tému Ježišov krst
v Jordáne (fr. Irenej Fintor OP)
- 10.40 modlitba Koruny Panny Márie,
obnova sľubov – zverenie ružencových
bratstiev Ružencovej P. Márii
- 11.00 modlitba posvätného ruženca
s meditáciami
- 12.00 svätá omša
(celebruje: Mons. Stanislav Stolárík,
rožňavský biskup)

 www.dmc.sk

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.